

Hugo Van Aelst <hugovanaelst@gmail.com>

overlijden Cdt L.Vandenborne

1 bericht

Jan Boydens <janboydens@hotmail.com>
Aan: Jan Boydens <janboydens@hotmail.com>

26 februari 2016 15:06

Beste marine-collega's,

Met leed meld ik jullie het overlijden van de Commandant L.Vandenborne

Deze morgen ontving ik een brief van de dochter van Cdt Luc Vandenborne. Ik kopieer deze hier onder.

Vriendelijke groeten

Jan

Jan Boydens - De Rycke

Spalaan 13

8400 OOSTENDE

059/80.00.33

Aan alle Vrienden en E-mailvrienden van mijne Pa,

Hoe begin je aan zoiets.

Eerstens zit ik bezig aan zijn laptop.

Ik hoop dat ik hier de nodige adressen vinden zal, voor degene ik nie heb en die thuis op de mijne staan zal het wachten worden tot..

Iedereen slaapt hier, morgen is het chaos, dus nu van de stilte genieten.

Verleden week woensdag ging Pa naar de postbus om 'n kaart te posten.

Nie ver van hier, enkele 100 meter, maar bij de terugkomst voelde hij zich erg moe, zelfs met de drang om te willen gaan zitten.

Die hem kent zal begrijpen dat hij na enkele minuten thuis gerust te hebben, hij naar vanachter in de tuin, in de vroegere serre, effe op de home trainer ging zitten.

Polsslag nagekeken, alles OK.

Toch besloot hij om 's anderendaags 's morgens zijn jaarlijks bezoek aan de dokter te brengen.

Daar aangekomen vertelde hij tussendoor dat hij sinds een week wat druk voelde en ook de gebeurtenissen van de dag ervoor zodanig dat de dokter foto, scan of weet ik wat gemaakt heeft.

Die vond dan dat onze Pa beter 's naar ne specialist ging.

Afspraak gemaakt voor 's namiddags om 15.00h.

Die heeft hem onderzocht, ons Ma gevraagd of ze met de auto kon rijden, ja dus.

Hij mocht niks meer tillen, geen trap, maar de lift, ons Ma moest met de auto tot aan de deur en de spoed in de ZOL was verwittigd.

Papa stond op het punt om een hartinfarct te hebben.

Van de spoed, 2 dagen hartbewaking, 2 dagen cardiologie en normaal gezien woensdag hartoperatie.

Het overbruggen van 2 Hartslagaders

Zondag late namiddag, vroege avond komt de hartchirurg binnen met het nieuws dat de operatie doorgaat op morgen maandag om 15.00h

2 Dagen minder wachten.

De nodige nog te doen onderzoeken maandagvoormiddag.

Iedereen was er klaar voor.

's Avonds bericht dat de operatie goed geslaagd is.

's Anderendaags bij het ontwaken ging het minder vlot, nie direct normaal zei de dokter.

Pa werd te traag wakker, hij zei dat hij de ontwakingsfase zelfs geforceerd had omdat het te lang duurde.

Hij dacht er in zijn linkerbeen nog beweging te krijgen was, maar nie in die arm.

"Om 18.30h, redelijk laat mijn inziens, maar wie ben ik, is er een scan genomen en was er een hersen infarct opgetreden tijdens de operatie.

Gisteren, woensdag, hebben ze ons die scan laten zien en dat was inderdaad serieus.

Dan is er gisteren vroege namiddag nog één genomen, die hebben ze ons niet getoond, maar blijkbaar was de zwelling enorm toegenomen.

Resultaat : wij, vooral ons Ma, hebben het dierbaarste hier op aarde, voor ons althans, vanavond moeten afgeven.

Onze Pa, de Luc, "De Commandant van de Zeemacht" die 'alles' zowel voor zijn bemanning, zijn vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen, familie, zijn vrienden, zelfs de grootste of kleinste sukkelaar over had, die, in mijn ogen, grote man, is nie meer.

Eén ding weet ik zeker : hij blijft onder ons niet alleen voor zijn warme hart, voor zijn wijze woorden, voor zijn heerlijke verhalen, voor zijn, er is zoveel om op te noemen.

Elk één waar ik het mail adres van terug vind zal wel weten waarom.

Ik weet zowiezo dat iedereen van jullie zijn verhaal heeft.

Je mag het altijd kwijt : sonia.vandenborne@skynet.be.

Voor al diegenen die onze Pa en ons Ma genegen zijn,

Heel veel liefde,

Sonia.

PS Ons Ma wil iedereen zelf opbellen, maar die laatste week is overdonderend geweest en de volgende dagen zullen

ook erg zwaar zijn.

Mocht ze je niet gebeld hebben, neem het haar niet kwalijk.

Belt ze je hoeft je zeker niet te zeggen dat je op de hoogte bent, want ze weet niet dat ik deze mail verstuurd heb, maar je kan haar dan wat op je eigen manier troost bieden.

Zodanig dat ze het pijnlijke verhaal niet steeds hoeft te herhalen.

Eerlijk gezegd het is zo onwezenlijk, ik kan er nog altijd nie bij.

Echte "brute pech" noemt de dokter het?

Daar is ne mens nu 's vet mee.